

EBA/GL/2024/07

13. junij 2024

Smernice

o načrtih sanacije v skladu s členoma 46 in 55
Uredbe (EU) 2023/1114

1. Obveznosti glede skladnosti in poročanja

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v evropskem sistemu finančnega nadzora oziroma o tem, kako naj se izvaja zakonodaja Unije na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), čeprav so smernice namenjene predvsem institucijam.

Zahteve glede poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 13.11.2024 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da niso skladni s smernicami. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletnem mestu organa EBA, z navedbo sklica „EBA/GL/2024/07“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblašene za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletni strani organa EBA.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Vsebina

5. Te smernice določajo obliko in informacije, ki bi jih moral vsebovati načrt sanacije, ki ga morajo izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, in izdajatelji e-denarnih žetonov pripraviti in hraniti v skladu s členoma 46 in 55 Uredbe (EU) 2023/1114².

Področje uporabe

6. Te smernice se uporabljajo za izdajatelje žetonov, vezanih na sredstva, in e-denarnih žetonov, kot so opredeljeni v členu 3(1)(6) in (7), Uredbe (EU) 2023/1114 (v nadaljnjem besedilu za namene teh smernic skupaj imenovani „izdajatelji“).
7. Nobena določba teh smernic, ki se nanaša na vsebino načrta sanacije v zvezi z rezervo sredstev, vključno z odstavkom 29(1) in (3), odstavkom 30(6) in (7), odstavkom 31 in odstavkom 53, se ne uporablja za izdajatelje e-denarnih žetonov, za katere ne velja zahteva po rezervi sredstev v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114.

Naslovniki

8. Te smernice so namenjene pristojnim organom, kot so opredeljeni v členu 3(1)(35) Uredbe (EU) št. 2023/1114.
9. Namenjene so tudi izdajateljem, kot so opredeljeni v členu 3(1)(10) Uredbe (EU) št. 2023/1114:
 - a) žetonov, vezanih na sredstva, kot so opredeljeni v členu 3(1)(6) navedene uredbe (izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva – ART), in
 - b) e-denarnih žetonov, kot so opredeljeni v členu 3(1)(7) navedene uredbe (izdajatelji e-denarnih žetonov – EMT).

Opredelitev pojmov

10. Če ni določeno drugače, imajo izrazi v teh smernicah enak pomen kot izrazi, ki se uporabljajo in so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 2023/1114. Poleg tega se za namene teh smernic uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

² Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).

Izraz	Opredelitev
Izdajanje v več verigah	se nanaša na žeton, vezan na sredstva, ali e-denarni žeton, ki se izda in distribuira z uporabo več kot ene tehnologije razpršene evidence (DLT) ali podobne tehnologije.
Splošna sposobnost za sanacijo	se nanaša na sposobnost okrevanja z izvajanjem načinov sanacije v različnih scenarijih finančnih in nefinančnih težav.
Tveganje zmanjšanja vrednosti sredstev	je tveganje, da se vrednost žetona, vezanega na sredstva, ali vrednost e-denarnega žetona ne ujema s tržno vrednostjo sredstva oziroma sredstev, na katerega oziroma na katere je vezan, tj. da nastanejo razlike med tržno vrednostjo žetona in tržno vrednostjo sredstva oziroma sredstev, na katerega oziroma na katere je vezan.

3. Izvajanje

Datum začetka uporabe

11. Te smernice začnejo veljati 13.11.2024.

4. Načrti sanacije za izdajatelje žetonov, vezanih na sredstva, in izdajatelje e-denarnih žetonov

4.1 Upoštevanje sorazmernosti

12. Da bi zagotovili, da so informacije, ki jih je treba predložiti v načrtu sanacije, njihova oblika in pregled, ki ga opravijo pristojni organi, skladni s posameznim profilom tveganosti, naravo in poslovnim modelom izdajatelja ART in EMT ter obsegom in kompleksnostjo njegovih dejavnosti, bi morali izdajatelji in pristojni organi pri pripravi ali ocenjevanju načrtov sanacije upoštevati načelo sorazmernosti.
13. Za uporabo prejšnjega odstavka bi morali izdajatelji in pristojni organi upoštevati vsa naslednja merila:
 - a. velikost, kompleksnost, naravo in poslovni model izdajatelja;
 - b. razvrstitev izdanih žetonov, vezanih na sredstva, ali e-denarnih žetonov kot pomembnih v skladu s členoma 43 in 44 ter členoma 56 in 57 Uredbe (EU) 2023/1114;
 - c. za izdajatelje žetonov, ki so vezani na sredstva, velikost, nestanovitnost, sestavo, koncentracijo in naravo rezerve teh sredstev ter samega žetona, vezanega na sredstva;
 - d. za izdajatelje e-denarnih žetonov velikost, nestanovitnost, sestavo in koncentracijo sredstev, ki krijejo prejeta sredstva;
 - e. pomen in profil tveganja ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki se uporabljajo pri opravljanju storitev, povezanih z žetoni, vezanimi na sredstva, ali e-denarnimi žetoni, ki jih izda zadevni izdajatelj;
 - f. pomen in profil tveganja omrežij tehnologije razpršene evidence, ki jih uporablja zadevni izdajatelj, da bi prek njih izdajal žetone, vezane na sredstva, ali e-denarne žetone;
 - g. profil tveganja tretjih ponudnikov, ki niso ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in omrežij tehnologije razpršene evidence, ki zadevnemu izdajatelju zagotavljajo pomembno ali ključno storitev IKT.
14. Za uporabo načela sorazmernosti bi morali izdajatelji žetonov, ki so razvrščeni kot pomembni, vsaj enkrat letno uporabljati zahteve iz odstavka 62 teh smernic in v svoj načrt sanacije vključiti vse kategorije kazalnikov načrta sanacije iz odstavkov 29 in 30 teh smernic.

4.2 Vsebina načrta sanacije

15. Načrt sanacije morajo sestavljati vsi naslednji elementi:

- a) povzetek ključnih elementov načrta sanacije, kot je podrobneje opredeljeno v oddelku 4.3 teh smernic;
- b) informacije o upravljanju, vključno z okvirom kazalnikov načrta sanacije in pragovi za spremljanje, kot je podrobneje opredeljeno v oddelku 4.4 teh smernic;
- c) opis veljavnih načinov sanacije, ki vključujejo vsaj analizo scenarija sanacije, opis pripravljalnih ukrepov in informacije o ohranjanju storitev, kot je podrobneje opredeljeno v oddelku 4.5 teh smernic;
- d) načrt o obveščanju in razkritju načrta sanacije, kot je podrobneje opredeljeno v oddelku 4.6 teh smernic.

4.3 Povzetek ključnih elementov načrta sanacije

16. Izdajatelj bi morali v svoj načrt sanacije vključiti povzetek njegovih ključnih elementov, kot je določeno v točkah (b), (c) in (d) odstavka 15.

17. Izdajatelj bi morali v povzetku ključnih elementov načrta sanacije navesti in izpostaviti tudi glavne spremembe glede na prejšnjo različico načrta sanacije, predložene pristojnemu organu.

4.4 Informacije o upravljanju

18. Izdajatelj bi morali v svoj načrt sanacije vključiti jasen in podroben opis postopkov upravljanja, povezanih z razvojem, posodabljanjem in izvajanjem načrta sanacije.

19. Informacije o upravljanju iz prejšnjega odstavka bi morale zajemati vsaj naslednje:

- a) vlogo(-e) in funkcijo(-e) oseb, odgovornih za pripravo, izvajanje in posodabljanje načrta;
- b) opis, kako je načrt sanacije vključen v notranje upravljanje izdajatelja, njegovo poslovno strategijo in v okvir za upravljanje tveganj (vključno z izjavo o nagnjenosti k prevzemanju tveganj);
- c) opis postopkov in časovnih okvirov za redno posodabljanje načrta in njegovo posodobitev kot odziv na vse bistvene spremembe, ki vplivajo na določen žeton, izdajatelja ali njegovo okolje;
- d) politike in postopke, ki urejajo odobritev načrta sanacije ter njegove preglede in posodobitve;
- e) opis postopkov stopnjevanja, tj. pogojev in postopkov, potrebnih za zagotovitev pravočasnega izvajanja posameznih načinov sanacije, predvidenih v načrtu sanacije. Ti postopki bi morali vključevati vsaj informacije o postopku odločanja v zvezi z aktiviranjem

načrta sanacije na podlagi jasno opredeljenega podrobnega postopka stopnjevanja v primeru kršitve praga kazalnika načrta sanacije ali kadar je verjetno, da se bo kršitev pojavila v bližnji prihodnosti, in sicer da se prouči in določi, kateri način sanacije bo morda treba uporabiti za ponovno vzpostavitev skladnosti z ustreznimi regulativnimi zahtevami, ki veljajo za rezerve sredstev, ali za nadaljnje opravljanje storitev v zvezi z zadevnim žetonom;

- f) rok za odločitev o sprejetju sanacijskih ukrepov in čas ter načine obveščanja pristojnega organa;
- g) opis kvantitativnih in kvalitativnih kazalnikov, ki odražajo morebitne ranljivosti, slabosti ali grožnje za znesek, likvidnost in razporeditev rezerve sredstev in sredstev, ki jih morajo izdajatelji kadar koli vzdrževati v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114, in kot je podrobneje opredeljeno v odstavkih 22–41 teh smernic.

20. Če so izdajatelji sklenili dogovor s tretjimi osebami za upravljanje rezerve sredstev in za naložbe rezerve sredstev, za skrbništvo rezerve sredstev in po potrebi za razdelitev žetonov javnosti v skladu s členom 34(5)(h) Uredbe (EU) 2023/1114, bi morali v svoj načrt sanacije vključiti jasen in podroben opis postopkov, vzpostavljenih za izmenjavo informacij na način, ki bi zagotovil pravočasno aktivacijo postopka stopnjevanja iz odstavka 37 teh smernic, če izdajatelj ali zadevna tretja oseba ugotovi kršitev praga kazalnika načrta sanacije. Izdajatelj bi moral v načrtu sanacije tudi navesti, kako sporazum s katero koli od teh tretjih oseb zagotavlja pravočasno izmenjavo informacij na način, ki bi mu omogočil, da se zaveda kršitve ali potrdi, da bo do kršitve verjetno prišlo v bližnji prihodnosti, tako da se lahko načrt sanacije pravočasno aktivira.
21. Poleg tega bi morali izdajatelji zagotoviti, da so ukrepi, predvideni v njihovem načrtu sanacije, skladni z zahtevami načrta odzivanja in okrevanja na področju IKT ter z drugimi ustreznimi deli obvladovanja tveganj na področju IKT iz Uredbe (EU)³2022/2554, kadar te zahteve veljajo tudi za zadevne izdajatelje.

Kazalniki načrta sanacije in spremljava pragov

22. Izdajatelji bi morali v načrtu sanacije določiti ustrezen okvir kazalnikov načrta sanacije, v katerem lahko izdajatelj vnaprej določi merila, na podlagi katerih bi bila potrebna večja pogostost spremljanja ali aktivacija načrta sanacije. Ta merila bi morala biti določena tako, da lahko izdajatelj po potrebi spremlja, stopnjuje in aktivira način sanacije.
23. Kazalniki načrta sanacije bi morali odražati poseben profil tveganja in poslovno okolje žetona in izdajatelja. Umerjanje kazalnikov načrta sanacije in njihovih pragov bi se zato moralo izvesti na ravni žetona, razen za umerjanje kazalnikov kapitalne ustreznosti, ki bi morali biti umerjeni na ravni izdajatelja, in sicer na podlagi njegove specifične velikosti, kompleksnosti, narave in poslovnega modela ter kazalnikov operativnega tveganja in kazalnikov zaupanja trga, ki pa jih je treba umeriti tako na ravni izdajatelja kot tudi na ravni žetona.

³ Uredba (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L 333, 27.12.2022, str. 1).

24. Pri ocenjevanju katere vrste kazalnikov načrta sanacije bodo vključene v načrte sanacije, bi moral vsak izdajatelj skrbno proučiti vrste dogodkov, ki bi lahko privedli do kršitve regulativnih zahtev, in na podlagi svoje notranje ocene tveganosti opredeliti posebne kazalnike načrta sanacije. Zato bi morali izdajatelji kazalnike iz Priloge I obravnavati kot možne kazalnike načrta sanacije, tako da lahko izberejo enega ali vse kazalnike v okviru vsake kategorije.
25. Poleg tega izdajatelji ne bi smeli omejiti svojega sklopa kazalnikov načrta sanacije na seznam iz Priloge I. Namesto tega bi morali preučiti o vključitvi najprimernejših kazalnikov načrta sanacije, tudi če niso vključeni v Prilogo I, in sicer na podlagi meril iz teh smernic, vključno na primer s kazalniki, ki bi bili primerni za naslovitev okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj, in v vseh drugih okoliščinah, kadar bi bile ugotovljene težave na zadevnem področju.
26. Izdajatelji bi morali zagotoviti, da seznam kazalnikov načrta sanacije in umerjanje njihovega praga temeljita na njihovi notranji oceni tveganosti in da sta vedno skladna z njihovim okvirom nagnjenosti k prevzemanju tveganj. Morebitne spremembe v nagnjenosti izdajateljev k prevzemanju tveganj bi morale sprožiti pregled seznama kazalnikov načrta sanacije in njihovih pragov, z namenom, da se oceni, ali so še vedno primerni v primeru teh sprememb njihovega okvira nagnjenosti k prevzemanju tveganj.
27. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti informacijo kako bodo ustrezno pogosto spremljali kazalnike načrta sanacije, kar bi omogočilo pravočasno predložitev poročil o spremljavi kazalnikov načrta sanacije pristojnemu organu na njegovo zahtevo. Izdajatelji bi morali tudi natančno opisati, kako bodo spremljali navedene kazalnike načrta sanacije.
28. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti tako kvantitativne kot kvalitativne kazalnike načrta sanacije. Izdajatelji bi morali pri določanju pragov kvantitativnih kazalnikov načrta sanacije v skladu s splošno ureditvijo njihovega upravljanja tveganja, ki je vzpostavljeno v skladu s členom 45(3) in členom 45(7)(b) Uredbe (EU) 2023/1114, uporabljati progresivno metriko („pristop semaforja“), s katero bi bil upravljalni organ institucije obveščen, da obstaja možnost, da bodo taki pragovi kazalnikov doseženi.
29. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti vsaj naslednje kategorije kazalnikov načrta sanacije, kot je podrobneje opredeljeno v Prilogi I (oddelek A – „Minimalne kategorije za vse izdajatelje ART ali EMT“), zlasti:
 - 1) kazalnike likvidnostnega tveganja, ki izdajatelja obveščajo o morebitnem ali dejanskem poslabšanju likvidnostnega položaja rezerve sredstev,
 - 2) kazalnike operativnega tveganja, ki opisujejo morebitna tveganja, ki izhajajo iz neustreznih ali neuspešnih notranjih procesov, ljudi in sistemov ali iz zunanjih dogodkov, vključno s pravnim tveganjem. Pri umerjanju te vrste kazalnikov bi morali izdajatelji posebej upoštevati vrsto osnovne tehnologije (npr. tehnologijo razpršene evidence na podlagi dovoljenj in brez njih) in njeno kompleksnost (npr. obstoj mostov, kakovost kriptografije itd.). Izdajatelji bi morali upoštevati tudi, da ima lahko zanašanje na edinstveno in kompleksno infrastrukturo namesto na standardno infrastrukturo lahko posledice ne samo na možnost njene zamenjave, temveč tudi na razpoložljivost ljudi, ki bi jo lahko vzdrževali in popravljali. V primeru izdaj v več verigah bi morali izdajatelji vključiti posebne kazalnike operativnega tveganja za vsako tehnologijo razpršene evidence, ki se uporablja za razdelitev žetonov, vezanih na sredstva, in/ali edenarnih žetonov;

- 3) kazalnike kreditnega tveganja/kakovosti sredstev, ki merijo razvoj kakovosti sredstev v rezervi sredstev;
 - 4) kazalnike, povezane s sredstvi, na katere so vezani žetoni, s katerimi se meri tveganje možnih obsežnih zahtev za unovčenje, ki jih na primer lahko sproži izguba vezave;
 - 5) kazalnike kapitalske ustreznosti, ki merijo morebitno poslabšanje višine in kakovosti kapitalskega položaja izdajatelja, vključno s stopnjo izpolnjevanja zahtev glede lastnih sredstev iz člena 35 Uredbe (EU) 2023/1114. Umerjanje tovrstnih kazalnikov bi moralo biti višje od njihove veljavne minimalne regulatorne zahteve. Kazalnike kapitalske ustreznosti bi morali uporabljati samo izdajatelji žetonov, vezanih na sredstva, in edenarnih žetonov, ki niso kreditne institucije.
30. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti tudi naslednje kategorije kazalnikov načrta sanacije, kot so podrobneje opisane v Prilogi I (oddelek B – Dodatne minimalne kategorije za izdajatelje pomembnih ART in EMT ter druge izdajatelje, ki pristojnemu organu ne predložijo zadovoljivo utemeljitev za ne vključitev):
- 6) kazalnike tržnega tveganja, ki izhajajo iz vseh pozicij, vključenih v rezervo sredstev, vključno z nestabilnostjo povezano z nestanovitnostjo navedenega(-ih) sredstva(-ev);
 - 7) kazalnike tveganja koncentracije, ki poudarjajo čezmerno izpostavljenost rezerve sredstev eni sami nasprotni stranki ali medsebojno povezanih skupin nasprotnih strank;
 - 8) kazalnike zaupanja, kot morebitno negativno dožemanje udeležencev na trgu izdajatelja ali žetona, ki bi lahko prekinilo dostop izdajatelja do financiranja in kapitalskih trgov ali določalo hitro povečanje zahtev za odkup;
31. Izjemoma so izdajatelji nepomembnih žetonov izvzeti iz zahteve za vključitev kategorij kazalnikov načrta sanacije iz prejšnjega odstavka, če svojemu pristojnemu organu predložijo zadovoljivo utemeljitev, da te kategorije kazalnikov načrta sanacije niso primerne ali relevantne za njegov profil tveganja, poslovni model, velikost in/ali kompleksnost.
32. Izdajatelji bi morali med kazalniki, povezanimi s sredstvi, na katera so vezani žetoni, vedno vključiti vsaj kazalnik nevezanega tveganja, katerega cilj je zajeti tveganje, da se tržna vrednost žetona razlikuje od tržne vrednosti sredstva oziroma sredstev, na katerega oziroma na katere je žeton vezan. Kazalnik tveganja zmanjšanja obsega pa bi bilo treba meriti kot razmerje med tržno vrednostjo žetona in tržno vrednostjo sredstva ali sredstev na katerega ali na katere je žeton vezan in naj bi bil v vsakem trenutku enak 1, pri čemer dovoljena raven odstopanja ne presega 1%. Primeri razmerij, nižjih od 1, bi morali sprožiti ukrepanje izdajatelja, kot je določeno v njegovem načrtu sanacije.
33. Izdajatelji bi morali v načrtu sanacije jasno opisati, kako so bili pragovi kazalnikov načrta sanacije umerjeni in kako bi bili pragovi kršeni dovolj zgodaj, da bi bili učinkoviti.
34. Izdajatelji bi morali v načrtu sanacije opisati, kako bodo redno spremljali in posodabljali ustreznost kazalnikov načrta sanacije in umerjanje njihovih pragov. Izdajatelji bi morali zlasti navesti, kako bodo zagotovili, da se načrt sanacije posodobi, kadar je to potrebno zaradi spremembe finančnega in poslovnega položaja izdajatelja in/ali določenega žetona. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti, da je treba vsakršno posodobitev umerjanja mejnih vrednosti

kazalnikov načrta sanacije nemudoma sporočiti in pojasniti pristojnemu organu. Izdajatelji bi morali vedno zagotoviti, da so kazalniki načrta sanacije in njihovi pragovi v celoti skladni z izdajateljevim okvirom upravljanja tveganj.

35. Izdajatelji bi morali vsebino načrta sanacije pripraviti na način, da ob kršitvi pragov kazalnikov načrta sanacije aktiviranje načinov sanacije ne bi smelo biti samodejno, ampak bi se moral izdajatelj odločiti, ali bo v primeru kršitve načrt sanacije aktiviral in kdaj bo to storil. Pri umerjanju kazalnikov načrta sanacije bi morali izdajatelji zagotoviti, da je ta odločitev na voljo dovolj zgodaj, da bi lahko po potrebi ukrepali.
36. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti svoj notranji postopek odločanja. Izdajatelji bi morali zagotoviti, da bo ta postopek temeljit in dobro utemeljen v skladu z odstavki 39, 40 in 41 teh smernic. Poleg tega bi morali izdajatelji v svojem načrtu sanacije navesti, da bodo ohranjali odprt in aktiven dialog s pristojnim organom, ne glede na to, ali se bo odločil za ukrepanje ali ne.
37. Da bi kršitve pragov kazalnikov načrta sanacije učinkovito izpolnile svoj potencial za opozarjanje, bi morali izdajatelji v svojem načrtu sanacije določiti, da bodo nemudoma in v vsakem primeru:
 - v največ 24 urah od kršitve praga kazalnika načrta sanacije opozorili upravljalni organ izdajatelja z aktiviranjem ustreznega postopka stopnjevanja, da bi se zagotovila obravnava vsake kršitve in po potrebi ukrepanje; in
 - najpozneje v 24 urah po aktivaciji notranjega postopka stopnjevanja obvestili pristojni organ o kršitvi praga kazalnika načrta sanacije.
38. Ob upoštevanju verjetnosti, da časovna okvira za ukrepanje v primeru kršitve praga kazalnika načrta sanacije, določena v prejšnjem odstavku, izdajatelju ne omogočata pravočasnega odziva na kršitev praga kazalnika načrta sanacije, bi morali izdajatelji sami določiti najprimernejši rok za izvedbo teh aktivnosti na podlagi posebnosti svojega poslovanja, velikosti in kompleksnosti rezerve sredstev. V vsakem primeru pa se časovna okvira za ukrepanje v primeru kršitve praga kazalnika načrta sanacije, določena v prejšnjem odstavku, ne bi smela podaljšati.
39. Izdajatelji bi morali v načrtu sanacije navesti, da bo v primeru kršitve praga kazalnika načrta sanacije upravljalni organ ocenil stanje, se odločil, ali bo aktiviral načrt sanacije, in o tem nemudoma obvestil pristojne organe. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti tudi, da bo odločitev o aktivaciji načrta sanacije zajemala vrsto sanacijskih ukrepov, ki jih je treba sprejeti.
40. Izdajatelji bi morali v načrtu sanacije navesti tudi, da mora odločitev iz prejšnjega odstavka temeljiti na utemeljeni analizi okoliščin kršitve.
41. Izdajatelji bi morali v načrtu sanacije opisati, da bodo v primeru, če se odločijo za ukrepanje v skladu z načrtom sanacije, pristojnemu organu brez nepotrebne odlašanja predložili akcijski načrt, ki temelji na seznamu verodostojnih in izvedljivih načinov sanacije, ki se uporabijo v nastali stresni situaciji, skupaj s časovnim načrtom za odpravo kršitve. Če je bila sprejeta odločitev, da ukrepanja ne bo, bi morala biti v načrt sanacije vključena tudi obveza, da se pristojnemu organu predloži pojasnilo z jasno navedenimi razlogi za to odločitev, in če je to primerno, kako je mogoče ponovno vzpostaviti določene vrste kazalnikov in odpraviti njihove kršitve brez uporabe sanacijskih ukrepov.

4.5 Načini sanacije

42. Izdajatelji bi morali v svojem načrtu sanacije določiti razpon možnih načinov sanacije, prilagojenih svojemu poslovnemu modelu in naravi izdanega žetona, vezanega na sredstva, ali e-denarnega žetona.
43. Kar zadeva možne načinov sanacije iz člena 46 Uredbe (EU) 2023/1114, bi morali izdajatelji upoštevati naslednje:
- a) načrt sanacije bi moral vključevati najvišji znesek provizij za likvidnost pri unovčenjih, in določiti, kako bo javnost obveščena o trajanju ukrepa;
 - b) pri določanju najvišjega zneska provizij za likvidnost pri unovčenjih, bi morali izdajatelji zagotoviti, da se ta način sanacije ne uporablja kot sredstvo za povečanje likvidnostnih virov izdajatelja na stroške imetnikov žetonov. Izdajatelji bi morali zagotoviti, da se ta način sanacije v fazi težav uporablja le začasno z izključnim namenom, da bi zmanjšali zahtevke za unovčenja in hkrati stabilizirali vrednost žetona;
 - c) v načrtu sanacije bi morale biti določene različne količinske ravni omejitev števila ali količine žetonov, ki jih je mogoče unovčiti na kateri koli delovni dan. Te ravni je treba določiti na podlagi resnosti kršitev praga(-ov) kazalnika(-ov) načrta za obnovitev ter jih določiti na skupni ravni (npr. kot odstotek celotne količine izdanih žetonov) in na ravni denarnice;
 - d) v načrtu sanacije bi bilo treba pojasniti, katere druge popravne ukrepe bo izdajatelj sprejel, ko bo začasno prenehal z unovčevanjem. Izdajatelji bi morali v svoj načrt sanacije vključiti, da bodo upoštevali, da bi začasno prenehanje unovčevanj lahko negativno vplivalo na njihov ugled in zaupanje imetnikov žetonov ter povzročilo večji obseg zahtevkov za unovčenja po odpravi začasnega prenehanja. Izdajatelji bi morali v svoj načrt za sanacijo vključiti, da bodo posebej proučili, ali bi morali odpravo začasnega prenehanja unovčevanj spremljati tudi drugi ukrepi, med drugim provizije za likvidnost ali omejitev količine žetonov, ki jih je mogoče dnevno unovčiti;
 - e) izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti, kako nameravajo obnoviti skladnost z regulativnimi zahtevami in trgu jasno sporočiti nadaljnje korake.
44. Poleg možnih načinov sanacije, navedenih v členu 46 Uredbe (EU) 2023/1114, bi morali izdajatelji vključiti vsaj en sanacijski ukrep, ki bi okrepil kapitalski položaj, in en sanacijski ukrep, namenjen izboljšanju likvidnostnega položaja izdajatelja. Neizčrpen seznam možnih načinov sanacije je v Prilogi III.
45. Načrt sanacije bi moral vključevati tudi podroben opis vseh pripravljanih ukrepov, ki bi jih moral izdajatelj sprejeti za lažje izvajanje načrta sanacije ali za izboljšanje njegove učinkovitosti, skupaj s časovnim načrtom za izvedbo teh ukrepov, ter opis vseh ukrepov, potrebnih za odpravo ovir za učinkovito izvajanje načinov sanacije, ki so bile opredeljeni v načrtu sanacije.
46. Izdajatelji bi morali za vsak možen način sanacije v načrt sanacije vključiti oceno izvedljivosti, ki zajema vsaj:

- a) oceno tveganj, povezanih z možnim načinom sanacije, pri čemer se upoštevajo morebitne pretekle izkušnje z izvajanjem načina sanacije ali enakovrednega ukrepa, in
 - b) analizo in opis vseh pomembnih ovir za učinkovito in pravočasno izvedbo možnega načina sanacije ter opis, ali bi bilo takšne ovire mogoče odpraviti in kako.
47. Poleg tega morajo izdajatelji za vsak možen način sanacije opisati, kako se bo pri izvajanju tega načina sanacije zagotovilo neprekinjeno poslovanje. Ta opis bi moral vključevati analizo notranjega poslovanja (na primer informacijsko tehnoloških sistemov, dobaviteljev in človeških virov) in dostopa izdajatelja do ključnih storitev tretjih oseb, ki so bistvene za njegovo redno poslovanje.
48. Da bi dokazali verodostojnost možnih načinov sanacije, morajo izdajatelji zagotoviti kvantitativne in kvalitativne dokaze, ki podpirajo pričakovane koristi vsakega možnega načina sanacije. V vsakem primeru mora načrt za sanacijo vsebovati vsaj elemente možnih načinov sanacije, navedene v Prilogi II.
49. Izdajatelji, ki poleg izdajanja žetonov, vezanih na sredstva in/ali e-denarnih žetonov opravljajo tudi druge dejavnosti, bi morali oceniti posledice, ki jih imajo ti drugi posli za njihovo splošno sposobnost za sanacijo in v načrt sanacije vključiti zavezo, da bodo sprejeli najustreznejše ukrepe za zagotovitev skladnosti s členoma 46 in 55 Uredbe (EU) 2023/1114.
50. Izdajatelji bi morali v svoj načrt sanacije vključiti, kako bodo spremljali izvajanje možnih načinov sanacije, da bi zagotovili, da bo z izvedbo načrta sanacije skladnost z regulativnimi zahtevami, ki veljajo za rezervo sredstev, verjetno obnovljena.
51. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti postopek, predviden za izvedbeno fazo, ki bo vključeval odprt in aktiven dialog s pristojnim organom, z namenom, da se zagotovi nemoten prehod na izvajanje izdajateljevega načrta nadzorovanega odkupa v skladu s členoma 47 in 55 Uredbe (EU) 2023/1114, če se izkaže, da skladnosti z regulativnimi zahtevami, ki veljajo za rezervo sredstev, ni mogoče obnoviti.

Vrste scenarijev načrta sanacije

52. Izdajatelji bi morali zagotoviti, da v svojih načrtih sanacije določijo ustrezno število scenarijev, katerih narava je dovolj raznolika, da se lahko spoprimejo s širokim razponom stresnih situacij.
53. Izdajatelji bi morali pri izdelavi načrtov sanacije uporabiti scenarije, ki predvidevajo težave v celotnem finančnem sistemu in/ali scenarije idiosinkratičnih finančnih težav in/ali scenarije nefinančnih težav (vključno s težavami storitev), da bi preizkusili svoje zmogljivosti načrtovanja sanacije. Scenariji, ki se uporabljajo za načrtovanje sanacije, bi morali biti zasnovani tako, da bi ogrozili skladnost izdajatelja z zahtevami, ki veljajo za rezervo sredstev, če izdajatelj ne bi pravočasno izvedel sanacijskih ukrepov. Število in kompleksnost scenarijev bi moral določiti vsak izdajatelj ob upoštevanju načela sorazmernosti v skladu z oddelkom 4.1.

Ohranitev storitev

54. Izdajatelji bi morali v načrtu sanacije določiti, kako nameravajo pravočasno obnoviti poslovanje in izpolniti svoje obveznosti v primeru dogodkov, ki pomenijo veliko tveganje za motnje v poslovanju. V načrtu sanacije bi morali navesti tudi storitve, ki jih nameravajo ohraniti na podlagi svojega poslovnega modela, in podrobno navesti, kako bodo zagotovili ohranitev

storitev, povezanih z žetoni, vezanimi na sredstva, in e-denarnimi žetoni. Seznam storitev, ki jih je treba ohraniti, bi moral vključevati vsaj storitve, povezane z izdajo in unovčenjem žetonov. Če bi izvajanje možnih načinov sanacije lahko negativno vplivalo na izdajateljevo zagotavljanje katere koli od opredeljenih storitev, je treba v opisu načinov sanacije navesti, kako namerava izdajatelj pri izvajanju načrta sanacije zagotoviti neprekinjeno izvajanje navedenih storitev.

55. Izdajatelji, ki imajo plačilne ureditve v eurih, kot so opredeljeni v nadzornem okviru Euroistema za elektronske plačilne instrumente, plačilne sheme in plačilne ureditve (okvir PISA), bi morali zagotoviti, da so sanacijski ukrepi, predvideni v načrtu sanacije, skladni s ciljem ohranjanja skladnosti z načeli iz okvira PISA.
56. Izdajatelji bi morali zagotoviti tudi, da ukrepi, predvideni v njihovem načrtu sanacije, ne vplivajo neupravičeno na zmožnost ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, s katerimi poslujejo,⁴ da ravnajo v skladu z Uredbo (EU) 2022/2554.

4.6 Načrt sporočanja in razkrivanja

57. Izdajatelji bi morali v načrt sanacije vključiti načrt sporočanja in razkrivanja, ki opisuje, kako nameravajo imetnike žetonov in druge deležnike, vključno z javnostjo, obveščati o izvajanju možnih načinov sanacije. Načrt sporočanja in razkrivanja mora vključevati tudi učinkovite predloge za obvladovanje morebitnega negativnega odziva trga.
58. V načrtu sporočanja in razkrivanja bi bilo treba pojasniti, kako namerava izdajatelj obveščati:
 - a) interno, zlasti zaposlene, svet delavcev in druge predstavnike zaposlenih, če obstajajo, ter
 - b) navzven, zlasti imetnike žetonov, delničarje in druge vlagatelje, pristojne organe, finančni trg in infrastrukturo finančnih trgov, druge nasprotne stranke in splošno javnost, kot je ustrezno.
59. V načrtu sporočanja in razkrivanja morajo izdajatelji vključiti tudi način, kako bodo zagotovili ohranitev storitev, povezanih z žetoni, ter predvidene roke za obnovitev poslovanja in izpolnitev obveznosti. Načrt sporočanja in razkrivanja bi se moral nanašati tudi na scenarije, v katerih ni verjetno, da bo izdajatelj ponovno vzpostavil poslovanje ali izpolnil svoje obveznosti, kar bi privedlo do aktivacije izdajateljevega načrta za unovčenje.
60. V načrtu sporočanja in razkrivanja bi bilo treba pojasniti (kombinacijo) komunikacijskih kanalov in strategij, ki jih izdajatelj namerava uporabiti v fazi sanacije. Pri tem bi morali izdajatelji upoštevati naslednje:
 - a) različne zainteresirane strani imajo lahko različne komunikacijske potrebe;
 - b) notranje in zunanje zainteresirane strani bo morda treba obveščati na različnih stopnjah; in

⁴ Sklicevanje na ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi (CASPs), ki opravljajo skrbniške storitve in ponujajo storitve menjave za pretvorbo ART v fiat valuto in obratno. Sanacijski ukrepi, ki jih sprejme izdajatelj, ne bi smeli biti v nasprotju z zmožnostjo CASP, da ohranijo skladnost z uredbo o digitalni operativni odpornosti v finančnem sektorju (DORA).

- c) posamezni načini sanacije lahko zahtevajo posebne komunikacijske strategije.

4.7 Oblika in posodabljanje načrta sanacije

61. Izdajatelji bi morali svoj načrt sanacije pripraviti v jasnem in razumljivem jeziku. Načrt sanacije mora biti popoln, sam po sebi razumljiv, natančen in mora vsebovati vsaj vse informacije, navedene v teh smernicah.
62. Izdajatelji bi morali v svoj načrt sanacije vključiti, da se v njem navedene informacije redno posodablja, in sicer vsaj vsakič, ko pride do pomembne spremembe poslovnega ali finančnega profila izdajatelja in/ali izdanega žetona. O vsakem pregledu ali posodobitvi načrta je treba nemudoma obvestiti pristojni organ. Izdajatelji pomembnih žetonov bi morali v svoj načrt sanacije vključiti, da bodo informacije, navedene v njem, vsaj enkrat letno posodobili.

4.8 Povezanost med različnimi obveznostmi načrtovanja sanacije

Več izdajateljev istega žetona in izdajateljev, ki javnosti ponujajo dva ali več žetonov

63. Če žeton, vezan na sredstva, ali e-denarni žeton izda več izdajateljev, bi morali vsi izdajatelji v svoj načrt sanacije vključiti, kako bodo učinkovito zagotovili usklajenost med posameznimi načrti sanacije. Izdajatelji bi morali v svojem načrtu sanacije zlasti določiti ustrezne ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da:
 - a) so kazalniki načrta sanacije v največji možni meri usklajeni;
 - b) so pragovi kazalnikov načrta za sanacijo, povezanih z žetoni, določeni na isti ravni;
 - c) so možni načini sanacije, določeni v posameznem načrtu, skladni med seboj;
 - d) je aktiviranje in izvajanje ustreznih načrtov sanacije dogovorjeno in usklajeno med vsemi izdajatelji;
 - e) da izvajanje določenih načinov sanacije enega od izdajateljev ne vpliva neupravičeno na izvajanje načinov sanacije drugih izdajateljev;
 - f) da izvajanje načrtov sanacije poteka tako, da so vsi imetniki žetonov obravnavani pravično in enako.
64. Kar zadeva obliko, bi morali izdajatelji, ki javnosti ponujajo dva ali več žetonov, pripraviti načrt sanacije za vsak žeton, vezan na sredstva in/ali e-denarni žeton, ki ga izdajo, ter v načrtu sanacije določiti kazalnike načrta sanacije in umeriti pragove teh kazalnikov za posamezen žeton.
65. Pristojni organi bi morali proučiti, ali bi morali izdajatelji, ki javnosti ponujajo dva ali več žetonov, pripraviti en ločen načrt sanacije za vsak izdan žeton ali en načrt sanacije, razdeljen na poglavja, ki obravnavajo elemente, značilne za posamezen žeton. Druga možnost ni izvedljiva, kadar enega od žetonov izdaja več izdajateljev.

66. Izdajateljji, ki javnosti ponujajo dva ali več žetonov, bi morali zagotoviti vsaj, da:

- a) so kazalniki načrta sanacije, povezani z izdajateljem, dosledni, njihovi pragovi pa so določeni na ustrezni isti ravni;
- b) se možni načini sanacije, določeni za vsak žeton, med seboj ne izključujejo;
- c) aktiviranje in izvajanje enega načrta sanacije ne bi negativno vplivalo na aktiviranje in izvajanje drugih načrtov sanacije;
- d) izvajanje katerega koli načina sanacije ne vpliva na zagotavljanje storitev, povezanih z drugimi izdanimi žetoni.

Izdajateljji, za katere veljajo druge obveznosti načrtovanja sanacije v skladu s sektorsko zakonodajo EU

67. Kadar je izdajatelj kreditna institucija ali investicijsko podjetje, ki mora pripraviti načrt sanacije v skladu z Direktivo 2014/59/EU⁵, in sicer na podlagi predhodnega dogovora s pristojnimi organi, določenimi v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114 in Direktivo 2014/59/EU, ter ob upoštevanju skladnosti z zahtevami glede zaupnosti iz Direktive 2014/59/EU, tak izdajatelj:

- a) lahko v načrt sanacije, ki je pripravljen in odobren v skladu z Direktivo 2014/59/EU (v nadaljnjem besedilu: načrt sanacije in načrt reševanja bank po direktivi BRRD), vključi prilogo z vsemi informacijami, določenimi v teh smernicah, z navzkrižnim sklicevanjem na ustrezne oddelke načrta sanacije in načrta reševanja bank po direktivi BRRD, ki so primerni za skladnost z oddelki 4.2 do 4.6 teh smernic, in/ali z vključitvijo novih oddelkov ali informacij, kadar je to potrebno za skladnost s temi smernicami;
- b) izdajateljji, ki se odločijo za možnost iz točke (a) zgoraj, bi morali načrt sanacije v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114, pripraviti v obliki priloge, na katero se sklicuje točka (a) zgoraj, in jo predložiti pristojnemu organu, imenovanemu v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114; izdajatelj bi moral v izjavi/kazalu jasno opredeliti posebne oddelke in strani načrta sanacije po direktivi BRRD, vključno z informacijami, določenimi v teh smernicah.

68. Prejšnji odstavek se ne uporablja za kreditne institucije in investicijska podjetja, ki so izdajateljji pomembnih žetonov, vezanih na sredstva.

⁵ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS, ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

Priloga I – Seznam minimalnih kategorij kazalnikov načrta sanacije in ilustrativni seznam kazalnikov načrta sanacije

Seznam minimalnih kategorij in neizčrpen seznam kazalnikov načrta sanacije
A. Minimalne kategorije za vse izdajatelje ART in EMT
Skupina 1. Kazalniki likvidnostnega tveganja
a) Vloge na vpogled pri kreditnih institucijah in (kjer je ustrezno) centralnih bankah/dnevni unovčeni znesek (drseče povprečje petih dni).
b) Vloge na vpogled pri kreditnih institucijah in (kjer je ustrezno) centralnih bankah + pogodbe o začasnem nakupu, ki se lahko prekinejo z odpovednim rokom enega delovnega dne + visoko likvidni finančni instrumenti/najvišji dnevni unovčeni znesek v zadnjih treh mesecih.
c) Vloge na vpogled pri kreditnih institucijah in (kjer je ustrezno) centralnih bankah + pogodbe o začasnem nakupu, ki se lahko prekinejo z odpovednim rokom petih delovnih dni + visoko likvidni finančni instrumenti/vsota petih najvišjih dnevnih unovčenih zneskov v zadnjih dvanajstih mesecih.
d) Vloge na vpogled pri kreditnih institucijah in (kjer je ustrezno) centralnih bankah + pogodbe o začasnem nakupu, ki jih je mogoče prekiniti z odpovednim rokom enega delovnega dne + visoko likvidni finančni instrumenti/vsota najvišjega dnevnega unovčenega zneska v zadnjih treh mesecih (x^6) največjih imetnikov žetonov.
e) Dnevni neto tok, tj. izdani žetoni – unovčeni žetoni (drseče povprečje petih dni)
Kategorija 2. Kazalniki operativnega tveganja
a) Vsak incident, ki bistveno ovira redno delovanje storitev izdajatelja ali njegovo neprekinjeno poslovanje (npr. daljši izpad, ki vpliva na informacijske sisteme ali sisteme za zagotavljanje digitalnih žetonov; izpadi infrastrukture, vključno z motnjami delovanja tehnologije razpršene evidence; tveganja, ki izhajajo iz interoperabilnosti različnih infrastruktur, npr. prek mostov), tudi kadar jih povzroči tretji ponudnik storitev.
b) Ciljni čas za ponovno vzpostavitev delovanja (tj. najdaljši sprejemljivi čas za okrevanje po okvari proizvoda ali sistema)
c) Najdaljši čas od odstopa ali podaljšane odsotnosti ključnega osebja
d) Kršitev ali pričakovana kršitev katere koli regulativne zahteve
e) Pravno tveganje

⁶Število največjih imetnikov žetonov ob upoštevanju načel, določenih v teh smernicah. Uporabi se lahko več kazalnikov, vsak z različnim številom največjih imetnikov žetonov, če to bolje ustreza njihovim praksam upravljanja tveganj.

Kategorija 3. Kazalniki kreditnega tveganja/kakovosti sredstev
a) Visoko likvidna finančna sredstva s kazalniki oslabitev (npr. kazalniki oslabitev kreditne kakovosti, kot so določeni v MSRP 9)/rezerva sredstev
b) Skupni znesek rezerve sredstev, ki se hranijo kot vloge pri kreditnih institucijah z najnižjo bonitetno oceno v skladu z izdajateljevo nagnjenostjo k prevzemanju tveganj v skladu s členom 36(4) Uredbe (EU) 2023/1114/depozit v okviru rezerve sredstev
c) Razdalja od najnižje ravni prekomernega zavarovanja (kot je določeno v členu 36(4) Uredbe (EU) 2023/1114)
d) Negativna sprememba bonitetne ocene ključnih nasprotnih strank (npr. kreditne institucije, ki drži vloge izdajatelja)
Kategorija 4. Kazalniki, povezani z sredstvom(-i), na katerega(katere) je(so) vezan(-i) žeton(-i)
a) Tveganje zmanjšanja izpostavljenosti, ki se izmeri kot razmerje med tržno vrednostjo žetona in tržno vrednostjo sredstva ali sredstev, na katerega(katere) je(so) vezan(-i)
b) Regulativne spremembe, ki negativno vplivajo na sredstvo(-a), na katerega (katere) je(so) vezan(-i) žeton(-i)
c) Zamrznitev ali znatna negativna sprememba likvidnosti trga, na katerem se izmenja(-jo) sredstvo(-a), na katerega(katere) je(so) vezan(-i) žeton(-i)
Kategorija 5. Kazalniki kapitalske ustreznosti
a) Kazalnik kapitalske ustreznosti
B. Dodatne minimalne kategorije za izdajatelje pomembnih ART in EMT ter za druge izdajatelje, ki pristojnemu organu ne predložijo ustrezne utemeljitve za nevklučitev
Skupina 6. Kazalniki tržnega tveganja
a) Razmerje „dnevna sprememba tržne vrednosti rezerve sredstev/(x ⁷) drseče dnevno povprečje“
b) Razmerje nestanovitnost „rezerve sredstev/nestanovitnost sredstev, na katere so vezani žetoni“
c) Občutljivost rezerve sredstev na spremembe obrestnih mer
d) Razmerje „tvegana vrednost rezerve sredstev/izdajateljev kapital“
Kategorija 7. Kazalniki tveganja koncentracije
a) Razmerje „vrednost žetonov, ki jih ima pet največjih nasprotnih strank/skupna vrednost izdanih žetonov“
b) Razmerje „(vloga pri eni bančni skupini + vrednostni papirji, ki jih je izdala ena nasprotna stranka)/najvišja meja koncentracije ⁸ “
c) Razmerje koncentracija vlog v kreditnih institucijah/največje razmerje koncentracije za vloge

⁷Število dni ob upoštevanju načel iz teh smernic. Uporablja se lahko več kazalnikov, vsak z drugačno časovnico, če to bolje ustreza njihovim praksam upravljanja tveganj.

⁸ V skladu s členom 36(4) Uredbe (EU) 2023/1114.

Kategorija 8. Kazalniki tržnega zaupanja
a) Negativno poročanje medijev ⁹ o izdajatelju ali izdanih žetonih
b) Negativne novice ali medijsko poročanje o ključnih nasprotnih strankah (npr. izvajalec skrbniških storitev; banke, ki imajo pomemben znesek vlog)
c) Kršitev ali pričakovana kršitev mejnih vrednosti kazalnikov načrta sanacije glede na vse druge izdane žetone
d) Bistvene spremembe pogostosti ali zneska plačil, izvršenih z uporabo žetona, in načina uporabe žetonov kot plačilnega sredstva
e) Poslabšanje ugleda izdajatelja ali ključnih predstavnikov izdajatelja
f) Nenadno povečanje števila zahtevkov za odkup
g) Nenaden upad izdajanja žetonov

⁹ Sklicevanje na medije vključuje družbena omrežja in specializirane platforme za pisanje spletnih dnevnikov.

Priloga II – Seznam postavk, ki jih je treba vključiti v opis vsakega možnega načina sanacije

1. Postavke za opis možnih načinov sanacije:

- a) povzetek ključnih dejstev;
- b) opis načina sanacije;
- c) pregled ključnih predpostavk, na katerih temelji posamezen način sanacije;
- d) ocena strateških posledic izvajanja načina sanacije;
- e) ocena finančnega učinka v običajnih in stresnih tržnih razmerah;
- f) morebitne negativne posledice načina sanacije;
- g) časovni načrt za učinkovito izvajanje, vključno s pričakovanim časovnim okvirom za izvajanje potrebnih ukrepov;
- h) morebitna odvisnost od zunanjih nasprotnih strank za učinkovito izvršitev;
- i) medsebojno izključevanje (ali se nekateri načini sanacije medsebojno izključujejo);
- j) soodvisnost (ali bi aktiviranje enega načina sanacije vplivalo na poznejše ali sočasno izvajanje drugega načina sanacije);
- k) operativni vidiki, kot so zahteve za odobritev in zmožnost hkratnega izvajanja dveh ali več načinov sanacije;
- l) ocena morebitnih omejitev za učinkovito izvedbo načina sanacije. Ta ocena je zlasti pomembna v zvezi z možnostmi iz točke (1) člena 46 Uredbe (EU) 2023/1114;
- m) strategija sporočanja in razkrivanja za obveščanje imetnikov žetonov o vseh ukrepih, ki bi lahko negativno vplivali nanje.

Priloga III – Neizčrpen seznam možnih načinov sanacije, ki bi jih izdajatelji lahko uporabili v svojih načrtih sanacije

1. Zbiranje kapitala.
2. Vložek dodatnih sredstev.
3. Dostop do standardnih posojil centralne banke, kadar je to primerno.
4. Sprememba sestave in/ali zmanjšanje tveganosti rezerve sredstev.
5. Sprememba zunanjega ponudnika storitev (npr. ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi).
6. Nakup finančnih jamstev od kreditne institucije ali zavarovalnice, ki krije vrednost rezerve sredstev.
7. Prodaja poslovanja.
8. Združitev z drugim izdajateljem.
9. Združitev ene izdaje žetonov, vezanih na sredstva, z drugo izdajo.
10. Komerercialni ukrepi